Ч. 270. Субота 14 (1) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Події в Хорватиї. — З македоньского заколоту. — Бавария против Прус. — Французскі посли социялісти про третю Думу.

На вчерашнім засіданю палати послів по відчитаню внесень і інтерпеляций приступлено до дальшої дискусиї над угодовими предложенями. По промовах пп. Люкша і бар. Батталї забрав слово п. Президент міністрів бар. Бек. Вказав на то, що заключеня угоди жадає ціле населенє, позаяк не накладає она ніяких нових фінансових тягарів на Австрию, а противно подає можність зниженя податку від цукру і і підвисшення угорскої квоти, що разом значить 33 міліонів річної ощадности для народів Австриї. Бесідник полемізує обширно з ки. Аверсперґом, социялістами, Хорватами і п. Васильком. Що до заміток п. Василька о п. міністрі Абрагамовичу, зазначує, що очевидно до того міністра належить заступство інтересів цілого краю і цілого населеня Галичини, без ріжниці народности. Заявив, що поділяє в цілости слова презеса польского Кола о справедливій і безсторонній адміністрациї в Галичині і о конечности караня надужить, о скілько они будуть викриті. П. Президент міністрів кінчить словами, що всі посли без ріжниці сторонництв і народности можуть зі спокійною совістию голосувати за угодою і старати ся, аби то велике діло в інтересі населеня як найскорше довершено. — Бесіду п. міністра приняла палата оплесками. Промавляли ще п. Дністряньский, заявляючи ся іменем руского клюбу против угоди, дальше п. Стапиньский, котрий також говорив против, та Бельоглявек і Шіллінґер. Відтак покінчено дальшу дискусию і вибрано ґенеральними бесідниками п. Гойна, ческого радикала „против" і п. Лянґа „за". Промавляв відтак Гойн. Его бесіда тревала звиж три години. На тім покінчено засіданє о 10 год. вечером. Слідуюче нині.

З Загреба доносять: Всі склепи і льокалї були вчера рано замкнені. На площу Марка, перед соймом, поліция замкнула доступ, впускано лише особи, що мали карти вступу до сойму. В соймовім будинку панував від $8^1/_2$ години рано оживлений рух. О годині $9^1/_2$ прибула до сойму депутация християньских робітників і вручила президентови Медаковичеви меморіял. Президент відповів, що зробить всьо, аби заспокоїти справедливі бажаня. О год. $10^1/_2$ прибув похід социяльних демократів, зложений з тисячий осіб, головно робітників, до котрих прилучила ся академічна молодїж. Депутацию социялістів представив др. Люркович президентови сойму. О годині 11 відкрито засіданє. Коли увійшов до салї бан Ракодцай, настав великий гамір і крик, бана не допущено до слова і він вийшов. Вскорі однако вернув, але вже яко королївский комісар і відчитав королївске письмо, розвязуюче сойм. В часї відчитуваня відзивали ся оклики против Ракодцая і Мадярів. Посли розійшли ся, співаючи народний хорватский гимн.

З Софії доносять, що вчера убито там Бориса Сарафова, звістного провідника македоньских ворохобників. З ним разом убито і его товариша, ґімназияльного учителя Ґарванова. Причиною убитя Сарафова — як кажуть — були грошеві над'ужитя. Сарафов присвоїв собі около пів міліона франків, даваних ріжними болгарскими патріотами на цїли ворохобні в Македониї. Убийник, якийсь Паница, зажадав 6000 франків для утвореня окремої ворохобничої шапки, а коли ему Сарафов відмовив, присяг ему месть. Смерть Сарафова потягне за собою імовірно упадок цілого ворохобничого руху в Македониї. Убийник пропав без сліду.

Баварский князь Рупрехт зложив протекторат над баварским краєвим союзом „німецкого союза фльотового". Причиною того кроку

---

3)

ТРИ ВИСКАЧІ.

(Американьска істория — Т. Віттенберґ'а).

(Дальше).

Молодий мужчина нараз споважнів а его веселі очи набрали виразу глубокої задуми.

— Видиш, Білю — відозвала ся дівчина розважаючи его — ти тепер знову спустив голову в долину, ізза чого тато иноді з тебе насьміває ся. Він иноді прикрий та скаже таки просто з моста, але злого характеру у него нема. Може щасте близше до нас, як ми то гадаємо. Тато сам нераз розповідав, що він також не мав оженити ся з моєю небіжкою мамою, а она все-таки віддала ся за него. Коли тато побачить, що я не хочу від тебе відступити, то він вже помякне. Спусти ся лиш на мене!

До крамниці увійшли два опалені рубачі, горбатий місцевий голяр і бородатий, сивоволосий колишній копальник золота з широкою близною на лици, котрою чванив ся, що одержав еї в битві підчас війни з полудневими державами, підчас коли его приятелі говорили, що то памятка по бійці на ножі з муринами.

— Чотири бранді — замовив старший рубач. Відтак всі чотири мужчини пішли з крамниці до шинку.

Дорка внесла чим скорше жадані чотири порциї горівки. Відтак вернула назад до крамниці.

— Тепер, містер Вівер, залагодимо наше діло — сказала она усьміхаючись і показала на шинок. — Отже що хочете купити?

— Всіляку всячину, міс Доллі (Дорка або Теодора) — відповів молодий мужчина. — Але — додав він з тиха скруглявши губи — мушу ще опісля дістати порядний причинок.

— То буде зависіти від того, кілько купите, містер Вівер — відповіла Дорка жартобливо. — Чим більше купите, тим більший буде й додаток.

— Коли так, то я хотів би й цілий крам закупити. — Він казав відтак дати собі кави, руму, соли, пачку тютюну, кілька пачок цьвяхів, кілька зелізних гаків, полотна на міхи і кусень шкіри на підошви.

Біль Вівер, як его називали у Вінґет Сіті, був властителем малої фарми, віддаленої пять годин дороги, на котрій займав ся огородництвом, бо був з фаху огородником. Свої товари, цьвіти, огородовину і садовину возив зелізницею до Сан Франціско. Він був з роду Німцем і від чотирох літ осів був в Каліфорнії, куди зайшов був зі своєю спадщиною по батькови з Туринґії. Він називав ся поправді Вільгельм Вебер, але якийсь проживаючий у Вінґет Сіті американьский Німець перекрутив его порекло після вимови в краю і так називати его тепер загально Біль Вівер та й він сам навик вже був так себе називати.

Біль Вівер був пильним і зручним огородником, але мала фарма, на котрій він господарив з якимсь старим наймитом, була дуже запущена, коли він еї переймив, і так мимо всего напруженя не міг він нічого доробити ся. Передовсім не доставало ему капіталу, щоби наймити сили робочі, купити господарскі машини та завести теплівні для плеканя своїх цьвітів. Якось в неодовзї по тім, як купив фарму, познакомив ся він з Доркою Драйвер. Они сподобали ся одно другому а з того виросла поволи горяча любов, з котрою они однак по можности таїли ся перед батьком Дорки, Бобом Драйвером.

Боб Драйвер з ріжних причин не хотів нічого й чути о тім, щоби Біль Вівер старав ся о его доньку і щоби Дорка була Віверови прихильна. Він після каліфорнійского поняття не уважав Німця за досить проворного і битого на всі боки, а крім того призбиравши собі з шинку і зі свого краму досить значне майно, був того переконаня, що Біль за бідний для его доньки одиначки. Наконець і тота его натура, що він всему противив ся, була також причиною, що він не хотів допустити до того, щоби обоє залюблені пібрали ся.

Коли Дорка запакувала закуплені Білем товари, вибігла з поза крамничного стола. — Так тепер буде причинок — сказала она півголосно і поцілувала Біля борзенько кілька разів в уста.

Біль Вівер схопив еї за обі руки і притягнув до себе. — Доллі — шепнув він — ти мене перед тим добре розрадила своїми сьмілими словами. То правда, не потребуємо ще тратити всеї надії, а коли будемо обоє вірно держати ся разом, то мусить колись день щастя і сполуки для нас —

— Гей! А то що за робота! Леґви що

єго єсть те, що головою сего союза вибрано ґенерала Кайма, який підчас послідних виборів до парляменту замінив був те товариство враз з єго філіями на аґітацийні орґани правительства против центрум. Отсей нетакт Кайма не міг остати без осуду баварских католиків. Кн. Рупрехт, складаючи протекторат, заявив, що так дальше не може діяти ся. Панове в Берлині очевидно не числять ся з народними почуванями. З тої резиґнациї витворила ся для Вільгельма II. доволі прикра ситуация і він або буде мусів позбути ся такого учинного аґітатора як ґен. Кайм, або наразить ся на непорозуміне з баварским двором.

Социялїстичні посли францускої палати депутованих в числї 52 видали маніфест, в якім заявляють свою солідарність з 36 соц. дем. послами другої думи, а відтак подають в погорду цілої людскости усьвідомленої нелеґальне поведене российского правительства супротив робітничих послів. То підле поведене российского правительства єсть доказом, що конституцийна форма в Росиї єсть тільки облудною фікциєю. Францускі депутовані подають той факт до публичної відомости, щоби відперти нову фінансову акцию з боку российского правительства, до якої однак Франция тепер не прилучить ся, щоби оминути шкоду і сором. При тім пригадують запевнюваня народних представителїв другої думи, що Росия не одвічає за позички, які затягає автократичне правлїнє і не чує ся звязаною зобовязанями, які заключує российский уряд, який ще від 16 червня 1907 р. є нелеґальний.

Новинки.

Львів, дня 13-го грудня 1907.

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий виїзджає в неділю дня 15 с. м. до Кракова, щоби взяти участь в посьвяченю і отворепю палати товариств рукодїльничих і промислових. В наслідок того виїзду не буде звичайних авдиенций недїльних у п. Намістника.

— **Іменованя.** П. Намістник іменував концепистів санітарних: дра Ів. Йоссе в Надвірній, дра Ст. Янікевича в Скалаті, дра Йос. Курасевича в Стрижові і дра Теод. Соневицкого в Старім Самборі лїкарями повітовими. — Надзвичайний професор краківского університету, др. Юл. Макаревич, іменований звичайним професором австрийского права і карного процесу на львівскім університетї.

— **Дрібні вісти.** Рада міста Самбора ухвалила з нагоди цїсарского ювилею виставити коштом громади дім для невилїчимо недужих. — Др. Ґ. Рошковский, проф львівск. університету одержав ордер сербского Червоного Хреста. — Населене міста Львова виносить після найновійшого обчисленя 181.016 осіб. — Ц. к. Рада шкільна краєва постановила зачислити книжку: „Читанка руска для другої кляси середних шкіл III вид.“ Накладом фонду краєвого до книжок дозволених до ужитку в школах середних. Ціна оправленого примірника 2 К. — Поліция в Моравскій Остраві впала на слїд численних крадежий доконуваних від довшого часу на всїляких лїніях Північної зелїзницї. Арештовано доси 13 осіб. При ревізиї в їх помешканях найдено цїлі маґазини крадених товарів — Розправа против Палашки і Федора Романових з Красова обжалованих о убиті гестя, а батька Палашки Захарка Подлевского закінчила ся вчера у Львові. Судиї присяжні набрали переконаня, що було то лиш побите на смерть якого допустив ся Романів, а не убийство і що тому не перешкодила Палашка та не завізвала помочи сусїдів. На основі того вердикту трибунал засудив Романова на 7 лїт тяжкої вязниці, а єго жінку на 6 місяців вязниці. — Нині розпочала ся перед судом присяжних розправа против Дмитра і Михайла Качиньских з Зеленої коло Янова обжалованих о то, що застрілили Петра Савку, а відтак тіло єго спалили в шопі з сїном.

— **Стипендиї артистичні.** В цїли наданя стипендий талановитим артистам, не маючим средств образувати ся дальше, а працюючим на поли штук красних. взиває Міністерство просьвіти і віроісповідань всїх кандидатів, приналежних до одного з королївств і країв репрезентованих в Радї державнїй, котрі мають намір убігати ся о ті стипендиї, щоби внесли свої подання до дотичної власти краєвої найпізнїйше до дня 1 марта 1908. Управнені убігати ся, з виключенєм учеників шкіл штук красних і артистів-ремісників, суть лиш самостійно творячі артисти. Подання треба заосмотрити: 1) виказом студий і документами представляючими особисті відносини петента (місце уродженя і приналежність, вік, місце замешканя, відносини маєткові); — 2) представленєм, в який спосіб наміряє петент ужити державної стипендиї в цїли дальшого образованя; — 3) пробами самостійних творів, з котрих кождий треба заосмотрити своїм назвиском. Подання внесені по уплпві згаданого реченця т. є. по 1 марта 1908 не будуть увзглядненї.

— **В справі еміґрациї до Сполучених Держав** північної Америки розіслало Намістництво до всїх староств слїдуючий окружник з порученя розповсюдненя сеї інформациї серед як найширших кругів населеня: „Лихе положенє фінансове в Сполучених Державах північної Америки спричинило спинене або дуже значне обмежене руху в дуже многих великих підприємствах промислових як також залишене численних передтим намірених робіт. Безнастанно відправляють там робітників цїлими масами і сотки тисячів виходцїв покидають Америку та вертають до вітчини. Серед таких обставин треба як найусильнїйше відраджувати еміґрацию до Сполучених Держав, доки не настане там основна поправа відносин. Еміґранти, котрі би тепер вибирали ся до Сполучених Держав, виставляють ся найімовірнїйше на найгіршу судьбу.

† **Померли:** Маркиль Кишакевич, будівничий і горожанин міста Лежайска, батько композитора о. Йосифа К, помер дня 9 с. м. в 64 р. житя. — Клявдия з Томашевских Кордубова жена крилошанина і бережаньского пароха, упокоїла ся дня 10 с. м.

— **Конкурси.** При судах повітових в Болшівцях, Грималові, Миколаєві, Підбужу, Рожнятові і Журавні суть до обсадження по одній посаді канцелїстів судових в XI. кл. ранґи. О перенесенє до тих судів можуть убігати ся не лиш канцелїсти, але також офіцияли канцелярийні X. кл. ранґи. — Громада Яричева нового розписала конкурс на посаду лїкаря міского з платнею 1200 кор. Реченець до внесеня подань до 31 грудня 1907. — Громада міста Стрия розписала конкурс на міского будівничого з платнею по стабілїзациї 2800 кор додатком активальним 500 кор. і правом до трох квінквеній по 200 корон. Реченець до 15 сїчня 1908. — „Газета Львівска“ розписує конкурс на посаду лїкаря зелїзничого в Перемишли з реченцем вношеня подань до 20 грудня с. р. до години 2 по полудни.

— **Щасте в нещастю.** Дня 10 с. м. на пристанку Созань шляху зелїзничого Львів-Самбір-Турка, хотїла якась жінка з дитиною на руцї сїсти до поїзду в хвили, коли він вже був рушив в сторону Старого Самбора. Надармо старав ся кондуктор Якубчак здержати жінку від того нерозважного кроку. Жінка вчепила ся одною рукою поруча і вскочила до ваґона, їдучого щораз скорше. Нещасте хотїло, що в тій хвили, коли она вскакувала, випала їй дитина з руки і впала на землю. Кондуктор того не добачив, бо би був зараз здержав поїзд. Тимчасом поїзд переїхав побіч дитини і завіз матїр до Старого Самбора і аж тут довідали ся о тій страшній пригоді. Зателєґрафували зараз на стацию в Созани а звідтам наспіла вість, що дитину знайдено зовсім здорову лежачу побіч шляху зелїзничого. Біднятко впало так щасли-

---

чоловік оберне ся, як вже зачинає ся морганка та залицянка!

Боб Драйвер станув в дверох від краму і задиханий поставив клїтку з вискачем на землю.

— З вас обоє не буде нїчого! — викрикував він дальше. — Я вам то, містер Вівер, вже тисяч разів говорив. — А ти, Доллї, могла би прецї раз вже трохи більше шанувати волю свого батька.

Обоє молоді люди відскочили від себе.

— Та я й роблю вашу волю, тату — відповіла Дорка весело. — А хибаж ви менї не наказували, щоби я для тих, що у нас купують і для наших гостий була ввічлива. — Але що ви то принесли? — спитала она борзо, звертаючи на що иншого і глянула на клїтку з вискачем. — Не вжеж то ваша спадщина?

— Частина з неї — замуркотів Драйвер і підоймив клїтку. Тото зьвіря має єї в собі. Коли єму сподобає ся, то оно виплює 25.000 долярів.

Він зайшов з клїткою до шинку. Дорка і Біль Вівер пішли й собі за ним.

— Галльо, містер Драйвер — відозвав ся старший рубач — чи хочете заложити собі менажерию?

— Та щось на таке виходить, як колиб я хотїв робити вистазу з малп і сам показував ся за шімпанза — забурмотїв Боб Драйвер і поклав клїтку на стіл. Відтак розповів він слухаючим уважно, що має значити той вискач та як розпорядив Галївель оставшими ся по нїм 25.000 долярами.

— Що, 25.000 долярів — відозвав ся той горбатий голяр здивований — нациганив той пошиблений Галїфель, той коновод?

— А нехай би було й 50.000 — гукнув Боб Драйвер, — то менї то байдуже. Менї не потреба гроший того старого дивака.

— А я би їх охотно взяла — відозвала ся Дорка сьміючись — як би вам дістали ся в спадщинї. Я вже знаю, що я би з ними зробила.

— Як би то ще був кінь або віл або й свиня, ну то я би вже чекав; але як з такою бідою обходити ся, то я зовсїм на тїм не розумію ся.

— Вискачі люблять їсти зернята з сосновых шишок — сказав на то молодший рубач. — Коли зернята в кедриновій соснї доспіють, то можете єго пускати на жир під ті сосни.

— Так — сказав на то Боб Драйвер гнївливо — то я буду хиба день в день бігати чотири години довкола, може аж до великої фарми пана Вівера та шукати для сеї сиротки кедринових орішків? Ой нї, ти перечислив ся мій добрий Андрію Джонатане Галївелю!

— Зарізати, спечи і з'їсти треба таку зьвірину — то ще найлїпший спосіб — вмішав ся тут до розмови колишнїй копальник золота Сам. — Коли ми були на війнї з полудневими державами а провіянту вже не ставало, то ми їх по кільканайцять нараз різали, пекли і з'їдали.

— Ого, ого — сказав на то молодий рубач — коли ти, Саме, воював против полудневих держав? А деж ти тодї знайшов вискачів? Прецї полудневі держави то не в Патаґонії!

— То якесь дивне зьвіря — відозвав ся старий рубач. — Має білу зьвіздку на чолї.

— Але здає ся, що оно не конче здорове — запримітив горбатий голяр. — Подивіть ся лиш, як оно сидить в кутику мов би не своє. Оно не потягне довго а тодї й ваша спадщина, пане Драйвер, розплине ся мов масло в печи.

— Нехай як би й в пеклї! — сказав на то шинкар, котрому від гніву аж жила набігла на чолї. — Нї, нї й ще раз нї, не хочу мати нїяке дїло з тою потворою. Я маю коло него день і ніч надскакувати та питати: Рипцю, Типцю, Нипцю, Пипцю, чи як він там єго охрестив, чи тобі подобає ся се або то? От то би тїшив ся здурілий Джонатан там на горі та затирав би собі руки, що упхав менї таке терне в тїло. Цїлим тим своїм завіщанем не хотїв він нїчого иншого осягнути, як лиш допечи своїм своякам та намучити ся їх. А остаточно дістане тоту спадщину від нинї за пів року або містер Вуд, тота суха тичка, або міс Пуллет, тота товста курка або може й всї трое подивимо ся в комин. Добре кажете, Саме, тоту потвору треба зарізати, але не печи, лиш за пліт викинути. Так буде она найлїпше забезпечена, не зазнає нї голоду нї спраги.

(Дальше буде).

во, що не зробило собі нічого а поїзд переїхав саме коло него, але анї не доторкнув ся его.

— **Спадщина гробаря.** В місцевости Найндорф коло Зештадль в Чехії помер недавно тому гробар Антін Гефлер а межи річами, які по нім лишили ся, знайдено між иншими на поді засушену людску руку і кільканайцят кіс, відтятих помершим жінкам. Слїдство, яке перевів суд повітовий в Ґеркам в сій справі, ствердило ось що: Наслїдник помершого перед осьми тиждням гробаря Гефлеря, теперішний грабар Кароль Франц в Найндорфі купив був від свого попередника кілька предметів і найшов між иншим на поді в баняку 35 жіночих кіс і людску руку, котра була вже зовсїм засхла і почорнїла. Крім того знайдено між річами помершого гробаря множество шруб в вік від домовин, металеві вінцї і инші части домовин. Гефлер служив через 24 лїт за гробаря і був справдешним зьвіром в людскім тілї. Він забирав з трупів що лиш дало ся. Розкопував гроби, стягав з трупів одіж, черевики а передовсїм всїлякі дорогоцїнности. Сконстатовано, що знайдену руку відрізав якійсь панї, котру похоронено з золотою бразлеткою; не могучи стягнути через закостенїлі пальцї, відрізав цїлу руку і опісля здоймив з неї бразлетку.

— **Втеча бурмістра.** З Делятина доносять: Незвичайну сензацию викликала тут нагла втеча тутешного бурмістра Еразма Верніцкого. Пошукуючи за слїдами, які навели би на причину его щезненя, знайдено лист Верніцкого, датований з дня 9 с. м., в котрім він доносить, що „допустившись численних мальверзаций їде до Станиславова, щоби там віддати ся в руки суду". Доси однак не виконав того приреченя а мабуть добровільно вже не ставить ся. Делятиньский суд зарядив сейчас доходженя а за Верніцким розіслав стежні листи. Верніцкий був членом Ради повітової в Надвірній, аґентом Товариства взаїмних обезпечень, презесом „Sokoła-a" і т. д. та тїшив ся загальним довірєм і поважанєм в містї і охрестности. Загальна сума спроневірених гроший ще не звістна; крім шконтра в урядї громадскім відбуває ся також шконтрум актів аґентиї Товариства обезпечень, котрого книги забрав судия слїдчий.

— **Про загадочну пригоду** під Перемишлем доносять ще що слїдує: В понедїлок дня 9 с. м. перед год. 7 вечером знайдено на шляху зелїзничім коло стациї в Перемишли, від сторони Медики, тїло незвістного молодого мужчини. Нещасливий імовірно випав з поїзду, котрий виїзджає зі Львова о 4 год. 5 мін. по полудни і погиб на місци. Голова его і обі ноги повисше кісток були розторощені. В кишенях одіня, з котрого можна здогадувати ся, що властитель его належав до лїпших кругів товариских, знайдено трохи дрібних гроший, білет зелїзничий зі Львова до Перемишля на II. клясу і згаданий повисше поїзд, та записану картку байдужного змісту, на котрій повтаряв ся кілька разів по польски і по руски підпис: „Теодор Кульчицкий", як також і хустку з буквами Т. К. В Ряшеві знайдено в пересїку II. кл. тогож поїзду капелюх і пальто без властителя. До сеї пори не удало ся розпізнати тїло нещасливої жертви пригоди чи неосторожности.

Господарство, промисл і торговля.

— **Звіт товариства торговельно-промислового „Сокільский Базар"**, стоваришеня заресстрованого з обмеженою порукою у Львові, за місяць падолист 1907:

Торг в падолистї був о 867 кор. 57 с. більший від падолистового торгу минувшого року.

На уділи вплинуло в падолистї	145·— К
Стан уділів з 30 падол. 1907 .	2.601·— „
На щадницю вплинуло . .	644·— „
„ винято . . .	200·— „
Стан вкладок з 30 падол. 1907	10.788·27 „
Стан резерв. з 30 падол. 1907 .	148·— „

Уділ виносить 25 кор., вписове 2 кор., стопа процентова від вкладок 5 проц.

Дальші члени товариства суть: Вп. о. П. Кмить, проф. ґімн. в Дрогобичи, з 1 уділом; о. Істерович з 1 уділом; Вол. і Гр. Криськи, вл. дібр в Попелї, по 1 уділ.; Ст. Ґерусїньский, учитель у Львові, з 1 уділ.; Вол. Дутка, інжинїр з Загіря, з 1 уділ.; Ол. Ярема, ц. к. проф. ґімн. в Перемишли, з 1 уділом.

Всїх членів є доси 75 зі 124 деклярованими уділами на суму 3.100 кор.

Заходом товариства вийшла нова серия VIII. карток сьвяточних по 6 і 8 сот., картка кольорована герб до вишиваня по 20 с. і портрес герб лев і сьв. Михайло кольорований до вишиваня по 1 кор., в рамах за склом по 3 кор.

Телеґрами.

Відень 13 грудня. Є. Вел. Цїсар приняв вчера на приватній авдиенциї кн. Фердинанда болгарского.

Відень 13 грудня. Комісия податкова вибрала третим секретарем пос. Лазарского. Відтак роздано роферати.

Відень 13 грудня. На нинїшнім засїданю палати послів зголошено між иншими внесеня: пос. Ґалля в справі зменшеня мита на заграничне жито і пшеницю на перший піврік в 1908 р.; — пос. Скедля о ревізию виданих перед наданєм конституциї цїсарских патентів, декретів двірских і розпоряджень, і друге внесене того посла о розслїджене цїсарских розпоряджень виданих в роках 1897 до 1904 р.

Інтерпеляциї внесли між иншими: пос. Войнаровский в справі надужить при винаймі ерекціональних ґрунтів в Галичинї; — пос. Старух в справі караня жандармів за пренумероване часоп. „Gendarm.-Nachr."; — пос. Петрицкий в справі емеритури б. жандармів, їх вдовиць і сиріт; — пос. Будзиновский в справі засуспендованя війта в Беневі і пос. Брайтер в справі поступованя старости в Чорткові супротив громади Улашковець а то в інтересї члена палати панів ґр. Лянцкороньского. Опісля приступлено до дальшої розправи над угодою.

Будапешт 13 грудня. Парлямент ухвалив вчера в звичайнім голосованю закон уповажняючий в справі угоди серед оплесків і окликів „Ельєн", а відтак засїдане закрито. На нинїшнім засїданю наступить третє читане закона уповажняючого і закона квотового.

Река 13 грудня. Вчера викрито тут ватагу фальшівників банкнотів 50-коронових. Доси видали они таких фальшивих банкнотів на пів міліона корон.

Букарешт 13 грудня. Король окружений міністрами і наслїдником престола приймив депутацию палати, котра вручила єму адресу.

Букарешт 13 грудня. Проф. др. Норден був тут і сконстатував, що загальний стан здоровля короля єсть вдоволяючий. Король слабує на жолудок.

Штокгольм 13 грудня. Домовину з тїлом короля Оскара перевезено в торжественнім поході з замку до каплицї замкової. За домовиною поступали король Ґустав, королева, князї і начальники властий шкільних і войскових.

Мадрид 13 грудня. Тутешні часописи заперечують, мов би іспаньский король висказав ся о станї здоровля нїмецкого цїсаря так, як то подала одна із заграничних ґазет.

Петербург 13 грудня. Союз правдивих Росиян збирає підписи на заходи, щоби жидів російских признати за чужинців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздков. Нічна пора числить ся від 6. годин вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).